

Siódma Niedziela Zwykła

SEVENTH SUNDAY IN ORDINARY TIME

February 23, 2025

Give, and gifts will be given to you;
a good measure, packed together,
shaken down, and overflowing,
will be poured into your lap.

Luke 6:38

Saint John Paul II Polish Center

Ośrodek Polonijny im. Świętego Jana Pawła II

*Catholic Church in the Diocese of Orange * 3999 Rose Drive, Yorba Linda, CA 92886
tel/fax: 714 - 996 - 8161 * email: polishcenter@polishcenter.org * website: www.polishcenter.org*

SEVENTH SUNDAY IN ORDINARY TIME FEBRUARY 23, 2025

A great prophet has arisen in our midst,
God has visited his people.

- Luke 7:16

WRITTEN ON THEIR HEARTS

In a great passage Jeremiah wrote, “See the days are coming, when I will make a new covenant with the house of Israel.” It continues, “Deep within them I will plant my Law, writing it on their hearts. Then I will be their God, and they shall be my people... There will be no further need to teach one another, or say to one another, “Know the Lord.” No they will all know me from the least to the greatest.” (Jeremiah, 31:31). The important message is that people should look into the centre of their being, their heart, in order to discover God, what God wants them to do. St Augustine was influenced by Jeremiah’s concept of a new inner covenant with God, and made it the basis of his spiritual life. “Do not seek outside,” he wrote, “but enter into yourself; for truth dwells in the interior person.” In his Confessions Augustine tells how he experienced this personally. “I entered, and with the eye of my soul I saw the Light that never changes lighting up my mind.”

The New Testament was written in Greek, and “carousing” (komos) in Greek was used to describe a noisy band of revellers who rampaged through the city streets at night, demeaning themselves and being a nuisance to others. It sounds familiar today also. Even to the pagan Greeks, drunkenness was a particular disgrace. Although they were a wine-drinking people – they did not have tea or coffee in those days – drunkenness was considered especially shameful, for the wine they drank was much diluted, and was only taken because water was scarce, and moreover dangerous, on account of possible contamination, something which is true to this day in warm climates. Drunkenness, then, was a vice which not only a Christian but any respectable pagan would condemn. Today, the last Sunday before the beginning of Lent, has been designated Temperance Sunday throughout the country. Temperance does not mean total abstinence but rather moderation in indulging our appetites.

In the 19th century, inordinate craving for strong drink was seen as a kind of curse on the Irish, a glaring weakness in our national character. People resorted to drink, during periods of great deprivation and misery, to try and escape their troubles. Nowadays it is by and large an unbridled seeking for earthly pleasure. And while the simple pleasures of life are something we should be grateful to God for, what we must impress upon our minds is that pleasure unlimited and Christianity simply cannot co-exist. “Unless you deny yourself, take up your cross daily and follow me, you cannot be my disciple,” Christ is saying to us as we begin our Lenten preparation for the celebration of Easter. What he is asking of us is not so much total abstinence, but rather temperance, restraint, self-

control, virtues which are gifts of the Holy Spirit. Over-indulgence in alcohol does not resolve life’s problems. It merely adds to them. It can lead to break-up in marriages, the disruption of personal relationships, the danger of alcohol-related diseases which after heart disease and cancer is the third most likely cause of premature death among Irish people. The over-riding reason why we should exercise restraint in drinking is that temperance is a virtue. Temperance is not only a duty; it is a test as to whether we are true disciples of Christ or not. —Internet

ABLE TO FORGIVE

Jesus’ message was new and shocking for the religious leaders of his day. Their law decreed “an eye for an eye and a tooth for a tooth.” In other words, they were expected to strike back at those who harmed them in any way. It is in a gospel like that presented to us today that we see just how radical and revolutionary Jesus’ teaching must have sounded back then. Indeed, it is still quite revolutionary in today’s world, with our dog-eat-dog mentality.

The process of salvation which he had come to establish would be based on forgiveness, and, therefore, to be part of, and to belong to that process must put each of us right Out there in the front line of tolerance, forgiveness, and love.

Look in a mirror, reflecting on the failures and sin in your life. Take as much time as you need. You are going to ask God’s forgiveness, you are going to offer amendment, to move forward from here. Jesus taught us one simple prayer, which we call the Our Father or the Lord’s Prayer. It is a simple prayer, and it is quite short. One of the petitions is where we ask God to forgive us our trespasses as we forgive those who trespass against us. We can rattle off this prayer, and fail to realise the bind in which it can place us.

In the Lord’s Prayer, we ask God to forgive us on one condition, which is that we will forgive others in our turn. There is a proven power in forgiveness and love. “Blessed are the meek” says Jesus, “they shall possess the earth.” We are impressed by the power of forgiveness shown by characters like Mahatma Ghandi, Martin Luther King, and others who somehow managed to turn the other cheek. The bully cannot deal with the power of the one who won’t strike back, but often resorts to violence as the only way to silence their voice of protest. To err is human, to forgive is divine. We would aim to be big-hearted, tolerant and patient.. But the ideal Jesus sets for us is, “Be merciful, just as your heavenly Father is merciful.”

Today’s Readings: *1 Sm 26:2, 7-9, 12-13, 22-23; Ps 103:1-2, 3-4, 8, 10, 12-13; 1 Cor 15:45-49; Lk 6:27-38*

KOMENTARZ LITURGICZNY

Cykl C, 7 Niedziela Roku, Zwykła

Czytania: *1 Sm 26:2, 7-9, 12-13, 22-23; Ps 103:1-2, 3-4, 8, 10, 12-13; 1 Kor 15:45-49; Łk 6:27-38*

Na ogół niełatwo nam zrozumieć, że mamy miłować swoich nieprzyjaciół. Stąd Pismo św. nie tylko nakazuje nam miłować naszych wrogów, ale też daje liczne praktyczne przykłady wypełnienia tego nakazu. Dziś staje przed nami wielki król Dawid, którego słusznie nazywa się figurą Chrystusa. Saul, pierwszy król izraelski, kierując się uczuciem zazdrości i nienawiści, zbiera potężną jak na owe czasy armię i wyrusza przeciw Dawidowi z wyraźnym zamiarem zgładzenia swego - jak mniemał - konkurenta do królewskiego tronu. I oto niespodziewanie Dawidowi udaje się dostać nocą do obozu. Można powiedzieć, że ma w swoich rękach tego, który czyha na jego życie. Towarzyszący Dawidowi Abisaj pragnie skorzystać z okazji i przebić dzidą śpiącego Saula, ale Dawid protestuje: "Nie zabijaj go", i ocala życie swemu wrogowi.

Dzisiejsza perykopa winna być brana w kontekście prawdy o zmartwychwstaniu, które zawdzięczamy Chrystusowi. Mamy tutaj podane przeciwstawienie: Adam - Chrystus. Wszyscy pochodzimy od Adama według ciała, a więc tak jak on mamy związek z ziemią, z tym, co zmysłowe. Pismo św. opisując stworzenie pierwszego człowieka używa charakterystycznej mowy obrazowej: "Bóg ulepił człowieka z prochu ziemi i tchnął w jego nozdrza tchnienie życia, wskutek czego stał się człowiek istotą żywą" (Rdz 2, 7). W ten sposób został podkreślony nasz związek z ziemią, a więc pierwszy człowiek Adam był "człowiekiem ziemskim".

Z własnego doświadczenia możemy stwierdzić, jak bardzo jesteśmy związani z ziemią, jak trudno oderwać się od tego, co doczesne. W odniesieniu do naszego ciała spełnia się to, co powiedziano o człowieku: "Prochem jesteś i w proch się obrócisz". Na szczęście przyszedł na ziemię drugi Adam - Jezus Chrystus. On stał się "duchem ożywiającym". Wprawdzie obecne nasze ciało, zależne od zmysłów, jest dziedzictwem otrzymanym po pierwszym Adamie, jednak Chrystus już przezwyciężył śmierć i po swoim zmartwychwstaniu przybrał ciało ożywione duchem. Co więcej, posiadamy Jego zapewnienie, że ożywi kiedyś nasze ciała na podobieństwo swojego.

W ten sposób obecnie mamy wprawdzie jeszcze ciało ziemskie, odziedziczone po ziemskim człowieku, jednak już się ukazał drugi Człowiek, który przyszedł z nieba. On pozwoli nam nosić ciało odmienione na podobieństwo swojego ciała chwalebne, jakie posiada od chwili zmartwychwstania.

Dziś w Ewangelii słyszymy wezwanie Chrystusa, aby miłować nieprzyjaciół, czynić dobrze tym, którzy nas nienawidzą, błogosławić tym, którzy nas przeklinają...

Aby nie buntować się przeciw tym poleceniom Chrystusa, trzeba najpierw wszystko dobrze rozważyć. Na pierwszym chyba miejscu powinniśmy ustalić, kto jest naprawdę naszym wrogiem. W odpowiedzi na to pytanie chcielibyśmy bardzo rozszerzyć pojęcie wroga. Pomijając już tych, którzy chorobliwie niemal w każdym dopatrują

się swego wroga, trzeba powiedzieć, że stanowczo za często szafujemy słowem "mój wróg". Jakże często jest to tylko nasze subiektywne odczucie, któremu towarzyszy zdziwienie ze strony tego, kogo uznaliśmy za wroga. Słusznie może zapytać: dlaczego, o co mu właściwie chodzi, przecież ja nie jestem wcale wrogiem do niego nastawiony. Na skutek takiej sytuacji zdarza się, że np. dwie osoby nawzajem się nienawidzą i posądzają o wrogość, a gdy rozmawiamy osobno z jedną i drugą jesteśmy w niezwykłym kłopotcie, bo nie wiemy, komu przyznać rację; każdy widzi ją bowiem ze swego subiektywnego tylko punktu widzenia.

Powiedzmy sobie to szczerze: w takich sytuacjach trudno w ogóle mówić o wrogości; raczej należy się wyzbyc pewnych wzajemnych uprzedzeń, aby doprowadzić do zgodnego współżycia. Tymczasem Pan Jezus ma na uwadze naszych prawdziwych wrogów. Najpierw tych, którzy nas rzeczywiście nienawidzą, czemu niejednokrotnie dają zewnętrzny wyraz. Dodajmy, że chodzi o nienawiść, na którą nie zasługujemy i nie daliśmy do niej powodu. Gdy wiemy, że bliźni się myli, że niesłusznie posądza nas o winę, powinniśmy zawsze podjąć osobiście lub przez innych próbę wyjaśnienia nieporozumień. Jeśli to nie pomaga, nie wolno nam nawet wtedy złem odpłacać za zło, ale przeciwnie, mamy "dobrze czynić tym, którzy nas nienawidzą". Możemy spytać: dlaczego? Odpowiedź jest stosunkowo prosta: takim zachowaniem udowodnimy naszemu wrogowi, że nie jesteśmy do niego niezyczliwie nastawieni. "Dobrze czynić" mamy zwłaszcza wtedy, gdy nasz nieprzyjaciół znajdzie się w nieszczęściu. Ileż to osób pojednało się w taki właśnie sposób! "Czynić dobrze" stanowi najlepszą odpowiedź na ludzką nienawiść.

Poleca nam Chrystus błogosławić tych, którzy nas przeklinają. Znowu podobna jak poprzednio sytuacja. Najczęściej jednak nie wytrzymujemy wtedy nerwowo, tylko odpowiadamy przekleństwem na przekleństwo. Jeśli natomiast w takiej napiętej sytuacji opanujemy się i nic nie powiemy, albo zdobędziemy się na łagodne słowo, możemy wiele zyskać. Przeklinanie, o którym tu mowa, może oznaczać także życzenie czegoś złego i może trwać jako pewien "stan zadawniony".

Nakazuje wreszcie Chrystus modlić się za tych, którzy nas oczerniają, a więc rozpowiadają o nas rzeczy nieprawdziwe. Wszystkie te nakazy Chrystusa mają na uwadze jeden ważny cel, aby mianowicie dobrem przezwyciężyć zło. W tym też sensie należy rozumieć dalsze pouczenia Chrystusa, tj. o nadstawianiu drugiego policzka, o oddawaniu płaszcza itd. W żadnym wypadku nie trzeba w tym widzieć jakiegoś usankcjonowania zła i nie dopuszczania do tego, by ktoś mógł się upomnieć o swoje prawo, gdy ono rzeczywiście zostało naruszone. Pan Jezus ma więc tutaj na uwadze przede wszystkim postawę człowieka, który nastawiony jest ugodowo, który potrafi nawet wyrzec się czegoś za cenę zachowania pokoju z bliźnimi.

CHAIR OF SAINT PETER, THE APOSTLE FEBRUARY 22

Until 1969, the Latin Church celebrated two feasts connected with the See of Peter: the Cathedral of St. Peter in Rome (18 January) and the Cathedral of St. Peter in Antioch (22 February). After the reform of the liturgy, both of these holidays were combined into one under the common name: the Cathedral of St. Peter.

From the 4th century on, Roman Christians knew and celebrated the feast of Saint Peter's Cathedral, mentioning that the Apostle was the bishop of that city. In this way, they paid tribute to St. Peter for the fact that he founded a Christian community in Rome and chose this city as the capital of Christianity. However, since the holiday used to be frequent during fasting, it began on January 18 in many places, for example in Gaul. Over the years, two customary holidays have become established: on January 18 of the Cathedral of St. Peter in Rome, and on February 22, the Cathedral of St. Peter in Antioch. According to the very ancient tradition of St. First, Peter was to establish his seat as the Primate of the Church of Christ in Antioch, where he stayed for several years, before he went to Rome in about 42 AD and was martyred there. In 1558, Pope Paul IV finally established on January 18 as a memorial of the accession to the Roman throne of St. Peter, and on February 22, for the feast of the assumption of the throne in Antioch. Both holidays, initially celebrated in Rome, were obligatorily extended by Paul IV to the entire Latin Church.

In the basilica of St. Peter in Rome, behind the main altar, in the apse, there is a throne (cathedral) on which St. Peter. Until the 5th century it was located in the baptistery of St. Peter. The precious relic consists only of many pieces of wood, held together by richly decorated ivory panels for a long time. The famous builder of St. Peter, Jan Wawrzyniec Bernini (+ 1680), closed this throne in a huge, marble building. It was this cathedral that became a symbol of the supreme authority in the Church of Christ, both in the person of Saint Peter and his successors. On the one hand, this holiday is an act of gratitude by the Romans for the fact that St. Peter distinguished their city so much, on the other hand - it is an opportunity for the faithful of the Church to show the successors of St. Peter. The throne on which sat St. Peter, constantly present in the church where the Pope celebrates the services and celebrates the liturgy of the day, is a constant testimony that the Roman bishops have the same authority over the Church of Christ that Peter had; that only Roman bishops could succeed Peter. Until 1969, the Latin Church celebrated two feasts connected with the See of Peter: the Cathedral of St. Peter in Rome (18 January) and the Cathedral of St. Peter in Antioch (22 February). After the reform of the liturgy, both of these holidays were combined into one under the common name: the Cathedral of St. Peter.

On the one hand, this holiday is an act of gratitude by the Romans for the fact that St. Peter distinguished their city so much, on the other hand - it is an opportunity for the faithful of the Church to show the successors of St. I honor Peter. The throne on which sat St. Peter, constantly present in the church where the Pope celebrates the services and celebrates the liturgy of the day, is a constant testimony that the Roman bishops have the same authority over the Church of Christ that Peter had; that only Roman bishops could succeed Peter.

—Internet

KATEDRY ŚWIĘTEGO PIOTRA, APOSTOŁA 22 LUTEGO

Do roku 1969 Kościół łaciński obchodził dwa święta związane ze Stolicą Piotrową: Katedry św. Piotra w Rzymie (18 I) i Katedry św. Piotra w Antiochii (22 II). Po reformie liturgii oba te święta zostały połączone w jedno pod wspólną nazwą: Katedry św. Piotra.

Od IV w. chrześcijanie rzymscy znali i obchodzili święto Katedry świętego Piotra, wspominając, że Apostoł był biskupem tego miasta. W ten sposób składali hołd św. Piotrowi za to, że właśnie w Rzymie założył gminę chrześcijańską i miasto to obrał za stolicę chrześcijaństwa. Po-

nieważ jednak święto wypadało dawniej często podczas postu, dlatego w wielu stronach, np. w Galii, zaczęto je obchodzić 18 stycznia. Z biegiem lat ustaliły się zwyczajowo dwa święta: 18 stycznia Katedry św. Piotra w Rzymie, a 22 lutego Katedry św. Piotra w Antiochii. Według bowiem bardzo dawnej tradycji św. Piotr miał najpierw założyć swoją stolicę prymasa Kościoła Chrystusowego w Antiochii, gdzie przebywał kilka lat, zanim udał się ok. 42 roku do Rzymu i tam poniósł śmierć męczeńską. W 1558 roku papież Paweł IV ustalił ostatecznie 18 stycznia jako pamiątkę wstąpienia na tron rzymski św. Piotra, a 22 lutego na obchód święta objęcia stolicy w Antiochii. Oba święta obchodzone początkowo w Rzymie Paweł IV rozszerzył obowiązkowo na cały Kościół łaciński.

W bazylice św. Piotra w Rzymie za głównym ołtarzem, w absydzie, jest tron (katedra), na którym miał zasiadać św. Piotr. Do V w. znajdował się on w baptysterium bazyliki św. Piotra. Drogocenna relikwia składa się jedynie z wielu kawałków drewna, spojonych od dawna bogato zdobionymi płytami z kości słoniowej. Słynny budowniczy bazyliki św. Piotra, Jan Wawrzyniec Bernini (+ 1680), zamknął ów tron w potężnej, marmurowej budowlu. Ta właśnie katedra stała się symbolem władzy zwierzchniej w Kościele Chrystusa tak w osobie świętego Piotra, jak również jego następców. Święto to jest więc z jednej strony aktem wdzięczności Rzymian za to, że św. Piotr tak bardzo wyróżnił ich miasto, z drugiej zaś strony - jest okazją dla wiernych Kościoła okazania następcom św. Piotra wyrazu czci. Tron, na którym zasiadał św. Piotr, obecny stale w kościele, gdzie papież odprawia nabożeństwa i sprawuje liturgię dnia, jest nieustannym świadectwem, że biskupi rzymscy mają tę samą władzę nad Kościołem Chrystusa, jaką miał Piotr; że następcami Piotra mogą być tylko biskupi rzymscy. Do roku 1969 Kościół łaciński obchodził dwa święta związane ze Stolicą Piotrową: Katedry św. Piotra w Rzymie (18 I) i Katedry św. Piotra w Antiochii (22 II). Po reformie liturgii oba te święta zostały połączone w jedno pod wspólną nazwą: Katedry św. Piotra.

Święto to jest więc z jednej strony aktem wdzięczności Rzymian za to, że św. Piotr tak bardzo wyróżnił ich miasto, z drugiej zaś strony - jest okazją dla wiernych Kościoła okazania następcom św. Piotra wyrazu czci. Tron, na którym zasiadał św. Piotr, obecny stale w kościele, gdzie papież odprawia nabożeństwa i sprawuje liturgię dnia, jest nieustannym świadectwem, że biskupi rzymscy mają tę samą władzę nad Kościołem Chrystusa, jaką miał Piotr; że następcami Piotra mogą być tylko biskupi rzymscy.

—Internet

SAINT ALEXANDER, BISHOP — FEBRUARY 26

Was the bishop of Alexandria. Alexandria is named after several dozen cities that were founded by Alexander the Great (356-323 BC). In this case, it is about Egyptian Alexandria. The city played an outstanding role in the history of the first centuries of Christianity. Suffice it to say that after Rome in the Church's Martyrology it is most often mentioned next to Constantinople. There are eleven of the bishops of this city alone, raised to the glory of the altars.

From the first years of his youth, Alexander devoted himself to God's service. He occupied the Alexandrian clergy during the reign of St. Peter, and then St. Achilla, an outstanding place, since he was elected his successor after the death of the latter (313).

Alexander's greatest credit was that he was the first to recognize Arius' errors and fought them off with all determination. If the bishops of the Church in the East had followed in his footsteps, Arius' heresy would not have done so much harm to the Church of Christ, it would have spared her many wounds. Arius was from Cyrenaica (Africa) but was educated in Alexandria. There he was also ordained a priest. When Arius began to publicly proclaim his erroneous teaching that the Lord Jesus was not a natural Son of God, but only by adoption, Alexander called a synod at which Arius' teaching was condemned (320). This teaching was also condemned by the first ecumenical council, assembled at Nicaea in 325. The emperor sentenced Arius to exile, and ordered his writings to be burned as heretical.

Alexander distinguished himself not only as an ardent defender of the purity of faith, but also as an excellent administrator and pastor. He erected the largest church in honor of St. Teonas. He sent priests to monks living in great colonies in Egypt. He called a synod of the bishops of Egypt and Libya (320). He also left 70 letters to various hierarchs, which are a valuable documentary source for learning about the contemporary history. Among them is a letter to the Emperor Constantine the Great, asking for the initiative of calling an ecumenical council, which also happened (325). At this Council of Nicaea, the deacon of the Church of Alexandria, St. Athanasius, showing Arius' errors which were condemned. It was after Athanasius that he took over the episcopal see of that city. Alexander said goodbye to earth for heaven on April 18, 326.

—Internet

ŚWIĘTY ALEKSANDER, BISKUP—26 LUTEGO

Był biskupem Aleksandrii. Nazwę Aleksandria nosi kilkadziesiąt miast, które założył Aleksander Wielki (356-323 przed Chrystusem). W tym wypadku mowa o Aleksandrii egipskiej. W dziejach pierwszych wieków chrześcijaństwa miasto to odegrało wybitną rolę. Wystarczy wspomnieć, że po Rzymie w Martyrologium Kościoła jest najczęściej wspominane obok Konstantynopola. Samych biskupów tego miasta, wyniesionych do chwały ołtarzy, jest jedenastu.

Od pierwszych lat swojej młodości Aleksander poświęcił się służbie Bożej. Zajmował wśród kleru aleksandryjskiego za rządów św. Piotra, a potem św. Achilla, wybitne miejsce, skoro po śmierci tego ostatniego został wybrany jego

następcą (313).

Największą zasługą Aleksandra było to, że jako pierwszy rozpoznał błędy Ariusza i z całą stanowczością je zwalczał. Gdyby biskupi Kościoła na Wschodzie poszli jego śladem, herezja Ariusza nie wyrządziłaby Kościołowi Chrystusowemu tyle krzywdy, zaoszczędziłaby mu wielu ran. Ariusz pochodził z Cyrenajki (Afryka), ale kształcił się w Aleksandrii. Tam też został wyświęcony na kapłana. Kiedy Ariusz zaczął publicznie głosić swoją błędną naukę, że Pan Jezus nie jest Synem Bożym naturalnym, ale tylko z adopcji, Aleksander zwołał synod, na którym nauka Ariusza została potępiona (320). Naukę tę potępił również pierwszy sobór powszechny, zbrany w Nicei w roku 325. Cesarz skazał Ariusza na wygnanie, a jego pisma jako heretyckie nakazał spalić.

Aleksander wyróżnił się nie tylko jako żarliwy obrońca czystości wiary, ale również jako doskonały administrator i duszpasterz. Wystawił w Aleksandrii największy kościół ku czci św. Teonasa. Do mnichów, żyjących w wielkich koloniach w Egipcie, posyłał kapłanów. Zwołał synod biskupów Egiptu i Libii (320). Zostawił także 70 listów do różnych hierarchów, które stanowią cenne źródło dokumentalne dla poznania ówczesnych dziejów. Wśród nich jest list do cesarza Konstantyna I Wielkiego z prośbą o inicjatywę zwołania soboru powszechnego, co się też stało (325). Na tym soborze w Nicei w imieniu Aleksandra przemawiał diakon Kościoła aleksandryjskiego, św. Atanazy, wykazując błędy Ariusza, które zostały potępione. Atanazy właśnie po Aleksandrze objął stolicę biskupią w tym mieście. Aleksander pożegnał ziemię dla nieba 18 kwietnia 326 roku.

—Internet

TREASURES FROM OUR TRADITION

Long ago, the custom of sending some pieces of consecrated bread from the Lord's table began to take hold. Originally it was a way of assuring the sick and imprisoned of their bonds of faith and affection with the community from whom they were separated. By the third century, at least in Rome, we have evidence that the bishop would consign some of the sacred elements to presbyters or deacons.

There was a crisis in the unity of the church early on, called the quartodeciman controversy, since some people wanted to celebrate the Pasch on the fourteenth day (quartodecima) of the Jewish month Nissan, even if it didn't fall on a Sunday. The debate so fractured the church that the historian of the era, Eusebius, reported a new development to the pope. He wrote that the churches holding to the Lord's Day sent out consecrated bread to the disgruntled people of the quartodeciman pastors with whom they were quarreling. Meanwhile, bishops complained about people taking the Eucharist home.

St. Cyprian told a cautionary tale of a sinful woman who tried to open the "casket" containing the consecrated bread in her home. She was deterred from receiving, he said, by flames erupting from the box. Clearly, he wanted people to think twice before bringing Communion home!

The Council of Nicaea defined the "old rule of the church" as allowing for reserving the eucharistic bread for the sake of the dying. The same council could foresee circumstances of persecution when people might have the Eucharist on hand to administer to one another in a time of great danger, literally, at the point of a sword. The first and enduring purpose for reserving the Eucharist is viaticum for the dying.

—Rev. James Field, Copyright © J. S. Paluch Co.

WILDFIRE RELIEF

Our Auxiliary Bishop Timothy Freyer has extended Bishop Vann's request for parishes in collaboration with The Orange Catholic Foundation, to continue to raise funds for the **HELP LA: Wildfire Relief Fund** to provide direct aid to parishes and ministries in the Archdiocese of Los Angeles that are supporting those most affected by the devastating wildfires.

Our 2nd collections for the time being will be continue to be designated for this important cause.

God Bless for generosity!

POMOC POGORZANOM

Nasz Biskup pomocniczy Timothy Freyer rozszerzył prośbę Biskupa Vanna o parafie w współpracy z Orange Catholic Foundation, aby kontynuować zbieranie funduszy na **HELP LA: Wildfire Relief Fund**, aby zapewnić bezpośrednią pomoc parafiom i Archidiecezji Los Angeles, które wspierają osoby najbardziej dotknięte niszczącymi pożarami.

Nasze drugie zbiórki będą nadal przeznaczane na ten ważny cel. *Bóg zapłać za hojność!*

ST. JOSEPH'S TABLE/STÓŁ ŚW. JÓZEFA

On Sunday March 16th after the 10:30 am Mass we will have Lunch for the Feast of St. Joseph with the proceeds dedicated to Center's Charitable Fund. Ladies are asked to bring home-baked goods for sale. We ask for your support. **Thank you!**

Stół Św. Józefa będzie miał miejsce w **nie-dziele 16 marca po Mszy św. o godz. 10:30 r.** Obiad z którego dochód ofiaruje na Fundusz Charytatywny naszego Ośrodka. Prosimy Panie o zaopatrzenie Stołu w domowe wypieki na sprzedaż. **Bóg Zapłać! Zapraszamy!**

DIARY OF ST. FAUSTINA

"Jesus told me that I please Him best by meditating on His sorrowful Passion, and by such meditation much light falls upon my soul. He who wants to learn true humility should reflect upon the Passion of Jesus. When I meditate upon the Passion of Jesus, I get a clear understanding of many things I could not comprehend before. I want to resemble You, O Jesus, – You crucified, tortured, and humiliated. Jesus, imprint upon my heart and soul Your own humility. I love You, Jesus, to the point of madness, You who were crushed with suffering as described by the prophet [cf. Isaiah 53:2-9], as if he could not see the human form in You because of Your great suffering. It is in this condition, Jesus, that I love You to the point of madness. O eternal and infinite God, what has love done to You?" (*Diary*, 267)

*Diary passages with bolded words are Jesus speaking
Diary of St. Maria Faustina Kowalska: Divine Mercy in My Soul

Sr. M. Amadeo, RSM Zofia Adamowicz Karen Arandoña Rachel Arandoña Kyle Ardando Sarah Arizon Andrzejek&Michael Ashline Avalon Asgari Anna Bagnowska Wiesława Barr Jamie Barrett Lois Barta Pilar Bascope Ronald Brozchinsky Paul Budai Charlotte Frances Gregorio Cabotaje Edward Cacho Dora Carrillo Peter Camacho Family Jean Carter Ashley&Connor Cooper Lacie Cooper Gina Cruz Jadwiga Cywińska Sylvia Derby Adam Dolewski Zdzisław Dolewski Joe Doud Mieczysław Dutkowski Jacek Dzimski Edmund F. Dzwigalski Grzegorz Gąska Anita and Mike Gilkey	Brooklyn Hamsley Todd Hill Tot Hoang Dick Hoffman Jackie Hoyt Andrzej Hulisz Marlena Hulisz John Ibarra Josephina Iearra Jadwiga Inglis Leonard Jakubas Renee Jarecki Ania Karwan Katarzyna Gąska Larry Klementowski Kimberly & Family Zbigniew Kostecki Anent L. Mary Laning Danuta Łabuś Monique Chmielewska Lehman Olli Marban Marian Marek Anthony Martinez Antoinette Martinez Amber Matrauga Gail Morganti Jarosław Musiał Irene Nielsen Monica Nava Gloria Norton Jerry Nicassio Andrzej Niedojadło	Jacek Ozimski Jarrod Pavlak Mirosława Pawelczak Anthony Palermo Jan Piwko Francis Ports Benito Ramirez Jerry Ramirez Lourdes Rey Joan Ritchie Mickie Rizutto Carlene Romeo Robert Rosecrans Henryk Ruchel Elżbieta Rudzińska Veronica Sequi Debra Shewman Maria Sowa Jean & Mike Speakman Matt Starbuck Mary Strazdas Adrienne Swinford Halina Szmit Grace Teodors Teresa Turek Unbom Children Kelsie Wagner Charlene Web Bernadette Westphal Alicja Wilczyńska Patricia Yochum Janina&Henryk Żelazewscy Bogusia Zientek
--	---	--

... "A BLIŹNIEGO SWEGO, JAK SIEBIE SAMEGO" ...

Jak to podobne? Co to znaczy, że mamy podobnie kochać bliźniego jak Boga samego? Jeżeli kochać Boga, to dlatego, że jest Pięknem. Dobrem. Prawdą. A człowiek podobnie? – tak, bo w człowieku jest częśćka Boga. Bo człowiek też jest piękno, sprawiedliwość, wolność, pokój.

A człowieka złego? To jest płacz nad rozbitym dzbanem. Że to, co miało rozrosnąć się we wspaniałe drzewo, rozkwitnąć kwiatem - szezło, skarłowaciało. Choć nie całkiem. Są tam jakieś okruchy wspaniałości Bożej. Jeżeli cię na to stać, pochyl się nad nim.

Ks. M. Maliński. „Przed Zaśnięciem”

Save the date—**April 14, 2025**
Kolbe Charities and the Knights of Columbus Council 9599 are looking for Golfers for the **13th Annual Charities Golf Tournament** at the Western Hills Country Club in Chino Hills, CA

Greens Fees **\$180 per Golfer (\$170/person for a foresome if paid by 03/25/2025)** include Lunch and Dinner—Interested as a Golfer or Donor? **All profits go to the Charities we support**—please contact Jerry Labuda nancyjerry1@yahoo.com 714-458-5382 or Hugh Wood hugh.wood68@yahoo.com 714-768-3545
www.kolbecharities.org

MASS SCHEDULE

Sat 2/22	4:00 pm	For the intention of the Polish Center Community
Sun 2/23	9:00 am	For the intention of the Polish Center Community
	10:30 am	+Edyta Włodarczyk od przyjaciół +Jan Jopek zmarłego w Polsce od córki Doroty z rodziną oraz zmarłych z rodzin Jopek, Banasiów i Klinskih
Mar 3/1	8:00 am	FIRST SATURDAY DEVOTION MASS
	4:00 pm	For the intention of the Polish Center Community
Mar 3/2	9:00 am	For the intention of the Polish Center Community
	10:30 am	+Czesław Turek od żony z rodziną +Kazimiera Chilecka w 5 rocznicę śmierci od synów z rodzinami +Waleria i +Stanisław Adamek oraz +Antonina i +Antoni Bartłomowicz od rodziny +Zofia Kopydłowska w rocznicę odejścia do Pana Boga od córki Grażyny +Elżbieta Nowak od znajomej +Andrzej Młodzianowski, +Bogumiła i +Jerzy Przywitowscy od córki Agnieszki z rodziną
		ASH WEDNESDAY
Mar 3/5	8:30 am	For the intention of the Polish Center Community
	5:30 pm	Latin Tridentine
	7:30 pm	Za wszystkich parafian Polskiego Ośrodka

BIESIADA POLSKA

"U CIOCI NA IMIENINACH"

Piosenki ludowe., góralskie, cygańskie, lwowskie, warszawskie, śląskie
czyli dla każdego coś miłego
spiewają

SAMI SWOI z Las Vegas

Saint John Paul II Polish Center
3999 Rose Drive
Yorba Linda, CA 92886

02.22.2025
7:00 pm

Bilety
Polka Deli
All Continents Travel
Polski kościół w Yorba Linda

Zimne i ciepłe przekąski, ciasta, smalczyk chlebek,
bar, kawa, herbata-- , Teresa Turek
Bilety 50.00 od osoby – spiewnik dla każdego

Director: Fr. Zbigniew Frąszczak, SVD
Deacon: Dn. Jim Merle
Office Manager: Kathie Kudlo
Secretary: Iwona Zajkowska-Kubat
Office Hours:
Tue/Thu 12:00 noon—4:00 pm
Sat 12:00 noon—4:00 pm
Sun 9:30 am —2:00 pm
Baptisms, Marriages, Funerals by appointment

2024 TAX LETTERS

Donation verification letters for the 2024 tax year are available in the Center Office for those who took advantage of the donation envelopes.

Listy podatkowe na 2024 r. są do odebrania w biurze Ośrodka na cele podatkowe dla Państwa którzy korzystają z kopert na składki.

SAINTS AND SPECIAL OBSERVANCES

Sunday:	St. Polycarp of Smyrna, Bishop and Martyr
Monday:	St. Modestus
Tuesday:	St. Nestor of Magydos
Wednesday:	St. Alexander of Alexandria
Thursday:	St. Gregory of Narek, Abbot and Doctor of the Church
Friday:	St. Hilary, Pope
Saturday:	St. Hermes and Adrian
Sunday:	St. Paul, Heraclius, and Companions

A VOCATION VIEW:

Jesus helps our faith be fruitful when we follow where he leads. Where is Jesus leading you today?

DIVINE WORD MISSIONARIES- SISTERS
SERVANTS OF THE HOLY SPIRIT
800-553-3321

RECYCLING PROGRAM

The Knights of Columbus Council #9599 will have their next recycling drive on **March 8th and 9th** before and after all the Masses. The Knights will accept only aluminum beverage cans and plastic water and beverage bottles, **please no glass**. A recycling station will be set up in the south-west corner of the main parking lot. A Knight will be there to direct and help with your load.

Collections

THANK YOU/DZIĘKUJĘ FOR YOUR GENEROSITY

	First	Second
02/08 & 02/09/2025	\$ 5,864.00	\$ 1,119.00

God bless for your generosity!

FOR INFORMATION ABOUT THIS BULLETIN:

Please call the Center office at 714-996-8161 for Mass Intentions, Pray For The Sick, etc.

Bulletin Editor:

Piotr Czarnecki — czarnek@gmail.com

Mass Schedule:

Saturday Vigil Mass:	4:00 pm - English
Sunday Masses:	7:15 am - Latin
	9:00 am - English
	10:30 am - Polish
First Friday Masses:	8:30 am - English
	7:30 pm - Polish

Confession before each Mass